

ingenlunde sky, men var ogsaa vant til den stærke Færdsel Dagen igennem; en Del af Ungerne falder sikkert som Bytte for alle de Hunde, der ogsaa strejfer om i Parken. Saaledes som Sjaggerne nu saaes, havde man kunnet se dem i en Uges-tid, holdende til paa lidt forskellige Steder af Parken; de yndede især at være paa de Steder, hvor der blev vandet, formodentlig fordi Regnormene her kom op til Overfladen. Vindrosler var ogsaa almindelige, men langt fra i saa stort Tal som Sjaggerne; deres Unger var maaske næppe saa vidt fremme, thi jeg saa flere gamle Fugle flyve med Føde i Næbbet og hørte iøvrigt ogsaa en synge. Men alt i alt var der nok af dem, og man behøvede ikke at gaa ret langt for at se enkelte eller en Familie. Ogsaa Ungerne af disse var plettede paa Ryggen og let kendelige som Vindrosler ved en svagt rød Farve paa Kroppens Sider. Et Sted saa jeg en gammel Fugl made en næppe flyvefærdig Unge; da vi nærmede os Ungen, blev den gamle højst forbitret, skreg op og fløj gentagne Gange ned over Hovedet paa os, om-trent som Viberne her hjemme. — Iøvrigt skal det først være i de senere Aar, at Sjaggere og Vindrosler er begyndt at yngle i Slotsparken.

FUGLEFRISTEDET »JORDSAND«

Maa jeg atter iaar slaa til Lyd for, at Medlemmerne af Dansk ornithologisk Forening sender Bidrag ind til fortsat Fredning af Jordsand, idet jeg henviser til R. Jul. Olsens højst oplysende Artikel i Decemberhæftet.

Send — helst straks — 1 à 2 Kr. eller mere i Frimærker til Kontorchef A. Koefoed, Holmens Kanal 24, K.

H. ARCTANDER.